

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (prvi senat)

z dne 18. oktobra 2018*

„Predhodno odločanje – Skupna trgovinska politika – Dokončna protidampinška dajatev na uvoz nekaterih izdelkov s poreklom iz Ljudske republike Kitajske – Protidampinška dajatev, za katero je organ za poravnavo sporov Svetovne trgovinske organizacije (STO) razsodil, da ni v skladu s Splošnim sporazumom o carinah in trgovini“

V zadevi C-207/17,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Commissione tributaria di primo grado di Bolzano (prvostopenjsko davčno sodišče v Bolzanu, Italija) s sklepom z dne 4. aprila 2017, ki je prispel na Sodišče 21. aprila 2017, v postopku

Rotho Blaas Srl

proti

Agenzia delle Dogane e dei Monopoli,

SODIŠČE (prvi senat),

v sestavi R. Silva de Lapuerta, podpredsednica v funkciji predsednice prvega senata, J. C. Bonichot, E. Regan, C. G. Fernlund, S. Rodin (poročevalec) sodniki,

generalni pravobranilec: Y. Bot,

sodni tajnik: R. Schiano, administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 1. marca 2018,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za Rotho Blaas Srl P. Bellante in B. Bonafini, avvocati,
- za italijansko vlado G. Palmieri, agentka, skupaj z G. Albenziom, avvocato dello Stato,
- za Svet Evropske unije H. Marcos Fraile in E. Rebasti, agentki, skupaj z N. Tuominenom, odvetnikom,
- za Evropsko komisijo P. Stancanelli, N. Kuplewatzky in T. Maxian Rusche, agenti,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

* Jezik postopka: italijanščina.

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na veljavnost Uredbe Sveta (ES) št. 91/2009 z dne 26. januarja 2009 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz nekaterih pritrtilnih elementov iz železa ali jekla s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL 2009, L 29, str. 1), Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 924/2012 z dne 4. oktobra 2012 o spremembi Uredbe št. 91/2009 (UL 2012, L 275, str. 1) in Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2015/519 z dne 26. marca 2015 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz nekaterih pritrtilnih elementov iz železa ali jekla s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, kakor je bila razširjena na uvoz nekaterih pritrtilnih elementov iz železa ali jekla iz Malezije, ne glede na to, ali so deklarirani kot izdelki s poreklom iz Malezije ali ne, po pregledu zaradi izteka ukrepa v skladu s členom 11(2) Uredbe št. 1225/2009 (UL 2015, L 82, str. 78) (v nadaljevanju skupaj: sporne uredbe).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med družbo Rotho Blaas Srl in Agenzia delle Dogane e dei Monopoli (agencija za carine in monopole, Italija) (v nadaljevanju: agencija za carine) glede odmere – v okviru popravka – carin, dokončne protidampinške dajatve in davka na dodano vrednost (DDV), skupaj z obrestmi in kaznijo za zamudo, za uvoz lesnih vijakov v Evropsko unijo.

Pravni okvir

- 3 Svet Evropske unije je s Sklepom Sveta 94/800/ES z dne 22. decembra 1994 o sklenitvi sporazumov, doseženih v Urugvajskem krogu večstranskih pogajanj (1986–1994), v imenu Evropske skupnosti, v zvezi z zadevami, ki so v njeni pristojnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 21, str. 80) potrdil Sporazum o ustanovitvi Svetovne trgovinske organizacije (STO), ki je bil podpisan 15. aprila 1994 v Marakešu, in sporazume iz prilog 1, 2 in 3 tega sporazuma (v nadaljevanju skupaj: sporazumi STO), med katerimi sta Splošni sporazum o carinah in trgovini 1994 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 21, str. 91, v nadaljevanju: GATT 1994) in Sporazum o izvajanju člena VI Splošnega sporazuma o carinah in trgovini 1994 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 21, str. 189, v nadaljevanju: Protidampinški sporazum STO).
- 4 Svet je z Uredbo št. 91/2009 uvedel dokončno protidampinško dajatev na uvoz nekaterih pritrtilnih elementov iz železa ali jekla s poreklom iz Kitajske.
- 5 Organ STO za reševanje sporov (v nadaljevanju: DSB) je 28. julija 2011 sprejel poročilo pritožbenega organa in poročilo posebnega odbora, kot je bilo spremenjeno s poročilom pritožbenega organa v zadevi „Evropske skupnosti – dokončni protidampinški ukrepi za nekatere železne ali jeklene pritrtilne elemente s Kitajske“ (WT/DS 397) (v nadaljevanju: sklep DSB z dne 28. julija 2011). V teh poročilih je bilo med drugim ugotovljeno, da Unija ni ravnala v skladu z nekaterimi določbami Protidampinškega sporazuma STO.
- 6 Na podlagi sklepa DSB z dne 28. julija 2011 je Svet 4. oktobra 2012 sprejel Izvedbeno uredbo št. 924/2012, s katero je bila spremenjena Uredba št. 91/2009, zlasti z znižanjem protidampinške dajatve, ki je bila določena v zadnjenavedeni uredbi.
- 7 Z Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 723/2011 z dne 18. julija 2011 o razširitvi dokončne protidampinške dajatve, uvedene z Uredbo (ES) št. 91/2009 o uvozu nekaterih pritrtilnih elementov iz železa ali jekla s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, na uvoz nekaterih pritrtilnih elementov iz železa ali jekla, poslanega iz Malezije, ne glede na to, ali je deklariran kot izdelek s poreklom iz Malezije ali ne (UL 2011, L 194, str. 6), kakor je bila spremenjena z Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 693/2012 z dne

25. julija 2012 (UL 2012, L 203, str. 23), so bili protidampinški ukrepi razširjeni na uvoz nekaterih pritrtilnih elementov iz železa ali jekla, poslanih iz Malezije, ne glede na to, ali so deklarirani s poreklom iz te države.

- 8 Po pregledu zaradi izteka ukrepa v skladu s členom 11(2) Uredbe Sveta (ES) št. 1225/2009 z dne 30. novembra 2009 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL 2009, L 343, str. 51) je Komisija z Izvedbeno uredbo 2015/519 protidampinško dajatev, kot je bila uvedena z Uredbo št. 91/2009 in spremenjena z Izvedbeno uredbo št. 924/2012, ohranila za nadaljnjih pet let.
- 9 S sklepom z dne 12. februarja 2016 je DSB sprejel nova poročila, v katerih je ugotovil neskladnost ukrepov, ki jih je Unija sprejela z Izvedbeno uredbo št. 924/2012, z nekaterimi določbami Protidampinškega sporazuma STO (v nadaljevanju: sklep DSB z dne 12. februarja 2016).
- 10 Po sklepu DSB z dne 12. februarja 2016 je Komisija 26. februarja 2016 sprejela Izvedbeno uredbo (EU) 2016/278 o razveljavitvi dokončne protidampinške dajatve, uvedene na uvoz nekaterih pritrtilnih elementov iz železa ali jekla s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, kakor je bila razširjena na uvoz nekaterih pritrtilnih elementov iz železa ali jekla, poslanih iz Malezije, ne glede na to, ali so deklarirani kot izdelki s poreklom iz Malezije ali ne (UL 2016, L 52, str. 24, v nadaljevanju: razveljavitvena uredba).
- 11 V členu 1 te uredbe se protidampinška dajatev, uvedena s spornimi uredbami, razveljavi.
- 12 V skladu s členom 2 navedene uredbe razveljavitve protidampinške dajatve iz njenega člena 1 učinkuje od datuma začetka veljavnosti te uredbe, kot je določeno v njenem členu 3, in ne sme biti podlaga za povračilo dajatev, ki so bile pobrane pred tem datumom.
- 13 Razveljavitvena uredba je bila sprejeta na podlagi Uredbe (EU) 2015/476 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2015 o ukrepih, ki jih Unija lahko uvede na podlagi poročila, ki ga sprejme Organ STO za reševanje sporov v zvezi s protidampinškimi in protisubvencijskimi zadevami (UL 2015, L 83, str. 6).
- 14 Člen 1(1) te uredbe določa, da kadar DSB sprejme poročilo o ukrepu Unije, ki je uveden v skladu s protidampinško ureditvijo Unije, lahko Komisija prekliče ali spremeni sporni ukrep ali sprejme katere koli druge posebne ukrepe, za katere meni, da so v danih okoliščinah ustrezni.
- 15 Člen 3 navedene uredbe določa, da „[v]sak ukrep, uveden na podlagi te uredbe, učinkuje od dneva začetka njegove veljavnosti in ni podlaga za povračilo dajatev, pobranih pred tem dnem, razen če je določeno drugače“.

Spor o glavni stvari in vprašanji za predhodno odločanje

- 16 Rotho Blaas je družba s sedežem v Bolzanu (Italija), ki opravlja dejavnost proizvodnje in trženja visoke tehnologije, ki se uporablja v leseni gradnji.
- 17 V obdobju med 8. septembrom 2011 in 28. februarjem 2014 je družba Rotho Blaas več italijanskim uradom za carine predložila številne deklaracije za dokončen uvoz lesnih vijakov s Tajske in potrdila o poreklu, ki so jih izdali tajski organi.

- 18 Na podlagi informacij, prejetih od Evropskega urada za boj proti goljufijam (OLAF), o dejavnosti uvoza, ki pomeni goljufijo, zlasti s Tajske, je carinski urad v Bolzanu izvedel naknadni pregled uvoza, ki ga je opravila družba Rotho Blaas, in ugotovil, da je v nasprotju s potrdili o poreklu, ki so bila izdana v zvezi s tem, 75 % uvoženega blaga v resnici kitajskega porekla in da se je carinska oprostitev za zadevno blago uporabila neupravičeno.
- 19 Zato je carinski urad z odločbo o popravku z dne 14. oktobra 2016 družbi Rotho Blaas naložil plačilo carine, protidampinške dajatve in DDV, skupaj z obrestmi in kaznijo za zamudo.
- 20 Družba Rotho Blaas je pri predložitvenem sodišču vložila tožbo za odpravo te odločbe, v kateri se je sklicevala na neveljavnost spornih uredb *ex tunc* na podlagi obveznosti Unije, ki izhajajo iz Protidampinškega sporazuma STO, zlasti glede na sklep DSB z dne 12. februarja 2016, s katerim naj bi bila potrjena neskladnost protidampinških ukrepov, uvedenih s temi uredbami.
- 21 Družba Rotho Blaas v zvezi s tem poudarja, da je Komisija na podlagi te odločbe z razveljavitveno uredbo razveljavila protidampinško dajatev, ki je bila uvedena in spremenjena s spornimi uredbami. Vendar bi lahko neveljavnost aktov Unije, kot so te uredbe, razglasilo le Sodišče.
- 22 Carinski urad pred predložitvenim sodiščem trdi, da imajo uredbe Unije v nasprotju s trditvami družbe Rotho Blaas praviloma samo učinek *ex nunc*, in ne *ex tunc*. V primeru dopustitve retroaktivnega učinka razveljavitve, ki je bila izvedena z razveljavitveno uredbo, bi bila izkrivljena učinkovitost zadevnih uredb.
- 23 Predložitveno sodišče meni, da je zato Sodišču treba postaviti vprašanje, prvič, o veljavnosti spornih uredb glede na sklepa DSB z dne 28. julija 2011 in 12. februarja 2016, s katerima je bila ugotovljena neskladnost protidampinških ukrepov, uvedenih s temi uredbami, s Protidampinškim sporazumom STO in GATT 1994.
- 24 Drugič, v primeru take neveljavnosti bi se postavilo vprašanje, ali ima ta neveljavnost učinek *ex tunc*, to je od datuma začetka veljavnosti spornih uredb ali, nasprotno, učinek *ex nunc* in je razveljavitev začela učinkovati šele od začetka veljavnosti razveljavitvene uredbe.
- 25 V teh okoliščinah je Commissione tributaria di primo grado di Bolzano (prvostopenjsko davčno sodišče v Bolzanu, Italija) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ti vprašanji:
- „1. Ali so Uredba [...] št. 91/2009 [...], Izvedbena uredba [...] št. 924/2012 [...] in Izvedbena uredba [...] 2015/519 [...] neveljavne/nezakonite/nezdružljive s členom VI [GATT] iz leta 1994 in sklepom [DSB] z dne 28. julija 2011?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, ali pravni učinki odprave protidampinških dajatev, uvedenih na podlagi izpodbijanih ukrepov, nastopijo z začetkom veljavnosti razveljavitvene uredbe ali pa z datumom začetka veljavnosti izpodbijanega ukrepa, to je Uredbe št. 91/2009?“

Vprašanja za predhodno odločanje

Prvo vprašanje

Dopustnost

- 26 Italijanska vlada v stališču, predloženem Sodišču, izraža pomisleke glede pravice družbe Rotho Blaas, da se pred predložitvenim sodiščem sklicuje na neveljavnost spornih uredb, in zato glede dopustnosti prvega vprašanja, ker naj bi lahko ta družba v smislu sodne prakse, ki izhaja iz sodbe z dne 9. marca 1994, TWD Textilwerke Deggendorf (C-188/92, EU:C:1994:90), v skladu s členom 263, četrti odstavek, PDEU razglasitev ničnosti teh uredb brez nadaljnega zahtevala pred sodiščem Unije.
- 27 Družba Rotho Blaas opozarja, da zakonitosti spornih uredb ne bi mogla izpodbijati, ker zaradi narave uredbe posameznik niti dejansko niti pravno ne more vložiti individualne ničnostne tožbe zoper njo, razen če dokaže, da se izpodbija uredba neposredno in posamično nanaša nanj, tako da ga postavlja v položaj, ki se razlikuje od položaja vseh gospodarskih subjektov (sodba z dne 15. julija 1963, Plaumann/Komisija, 25/62, EU:C:1963:17).
- 28 V zvezi s tem iz ustaljene sodne prakse izhaja, da splošno načelo, ki vsakemu zagotavlja pravico, da se v postopku zoper nacionalni ukrep, ki se nanj nanaša, sklicuje na neveljavnost akta Unije, ki je podlaga za ta ukrep, ne nasprotuje temu, da se za to pravico določi pogoj, da zainteresirana stranka ni imela pravice, da neposredno predlaga razglasitev njegove ničnosti pri sodišču Unije na podlagi člena 263 PDEU. Vendar to velja le v primeru, v katerem je mogoče šteti, da oseba, ki je lahko nedvomno predlagala razglasitev ničnosti zadevnega akta, ne more uveljavljati njegove neveljavnosti pred pristojnim nacionalnim sodiščem (glej v tem smislu sodbe z dne 9. marca 1994, TWD Textilwerke Deggendorf, C-188/92, EU:C:1994:90, točka 23; z dne 18. septembra 2014, Valimar, C-374/12, EU:C:2014:2231, točki 28 in 29, ter z dne 16. aprila 2015, TMK Europe, C-143/14, EU:C:2015:236, točka 18).
- 29 V teh okoliščinah je treba opozoriti, da je dopustnost tožbe, ki jo fizična ali pravna oseba na podlagi člena 263, četrti odstavek, PDEU vložijo zoper akt, ki ni naslovljen nanjo, pogojena s tem, da se ji prizna procesno upravičenje, ki obstaja v dveh primerih. Prvič, tako tožbo je mogoče vložiti, če se ta akt nanjo neposredno in posamično nanaša. Drugič, taka oseba lahko vložijo tožbo zoper predpis, ki ne potrebuje izvedbenih ukrepov, če se nanjo neposredno nanaša (glej med drugim sodbi z dne 17. septembra 2015, Mory in drugi/Komisija, C-33/14 P, EU:C:2015:609, točki 59 in 91, ter z dne 13. marca 2018, Industrias Químicas del Vallés/Komisija, C-244/16 P, EU:C:2018:177, točka 39).
- 30 Tako se pravna oseba, kot je družba Rotho Blaas, na neveljavnost spornih uredb pred predložitvenimi sodišči ne more sklicevati, prvič, v primeru, v katerem je mogoče šteti, da se te uredbe nanjo nedvomno neposredno in posamično nanašajo v smislu člena 263, četrti odstavek, PDEU (sodba z dne 4. februarja 2016, C & J Clark International in Puma, C-659/13 in C-34/14, EU:C:2016:74, točka 57).
- 31 V zvezi s tem je treba navesti, da imajo uredbe, s katerimi se uvaja protidampinška dajatev, kakršne so sporne uredbe, normativni značaj, ker se uporabijo za vse zainteresirane gospodarske subjekte (glej v tem smislu sodbi z dne 21. februarja 1984, Allied Corporation in drugi/Komisija, 239/82 in 275/82, EU:C:1984:68, točka 11, in z dne 16. aprila 2015, TMK Europe, C-143/14, EU:C:2015:236, točka 18).
- 32 Vendar pa iz sodne prakse izhaja, da se lahko uredba o uvedbi protidampinških dajatev posamično nanaša na več vrst gospodarskih subjektov, kar ni ovira za to, da se taka uredba lahko posamično nanaša tudi na druge gospodarske subjekte zaradi nekaterih njihovih posebnih lastnosti, po katerih se

razlikujejo od vseh drugih subjektov (glej v tem smislu sodbi z dne 16. maja 1991, Extramet Industrie/Svet, C-358/89, EU:C:1991:214, točka 16, in z dne 16. aprila 2015, TMK Europe, C-143/14, EU:C:2015:236, točka 22).

- 33 Na prvem mestu se lahko posamično nanaša na tiste proizvajalce in izvoznike zadevnega proizvoda, ki se jim na podlagi podatkov, ki so razvidni iz njihove gospodarske dejavnosti, pripisuje damping (sodba z dne 18. septembra 2014, Valimar, C-374/12, EU:C:2014:2231, točka 30 in navedena sodna praksa).
- 34 Na drugem mestu to lahko velja tudi za tiste uvoznike zadevnega proizvoda, katerih cene pri nadaljnji prodaji so bile upoštevane pri določitvi izvozne cene in na katere se zato nanašajo ugotovitve v zvezi z obstojem dampinga (sodbe z dne 14. marca 1990, Nashua Corporation in drugi/Komisija in Svet, C-133/87 in C-150/87, EU:C:1990:115, točka 15; z dne 14. marca 1990, Gestetner Holdings/Svet in Komisija, C-156/87, EU:C:1990:116, točka 18, in z dne 16. aprila 2015, TMK Europe, C-143/14, EU:C:2015:236, točka 20).
- 35 Na tretjem mestu to lahko velja tudi v primeru uvoznikov, ki so ekonomsko povezani z izvozniki zadevnega proizvoda, zlasti kadar je bila izvozna cena izračunana na podlagi cen pri nadaljnji prodaji na trgu Unije, ki so jih zaračunavali ti uvozniki, in kadar se protidampinška dajatev izračuna na podlagi teh cen pri nadaljnji prodaji (sodbi z dne 11. julija 1990, Neotype Techmashexport/Komisija in Svet, C-305/86 in C-160/87, EU:C:1990:295, točki 19 in 20, ter z dne 16. aprila 2015, TMK Europe, C-143/14, EU:C:2015:236, točka 21).
- 36 V obravnavanem primeru pa nič ne kaže na to, da bi bile sporne uredbe sprejete z upoštevanjem individualnega položaja družbe Rotho Blaas po zgledu katere od kategorij gospodarskih subjektov, ki so bile opredeljene v točkah od 33 do 35 te sodbe, ali da bi te uredbe iz drugih razlogov nanjo vplivale na način, ki bi jo razlikoval od drugih uvoznikov proizvodov, ki so bili predmet zadevnih protidampinških ukrepov.
- 37 Iz tega sledi, da ni mogoče šteti, da se sporne uredbe nedvomno posamično nanašajo na družbo Rotho Blaas v smislu člena 263, četrti odstavek, PDEU.
- 38 Drugič, v zvezi z vprašanjem, ali bi družba Rotho Blaas očitno lahko vložila tožbo na podlagi člena 263, četrti odstavek, zadnji del stavka, PDEU zoper sporne uredbe kot predpise, ki se neposredno nanašajo nanjo in ne potrebujejo izvedbenih ukrepov, v smislu te določbe, zadostuje opozoriti, da je plačilo protidampinške dajatve, ki je bila uvedena s spornimi uredbami, zadevnim gospodarskim subjektom, kot je tudi družba Rotho Blaas v postopku v glavni stvari, naloženo v skladu s predpisi, ki so jih sprejeli pristojni nacionalni organi.
- 39 Zato ni mogoče šteti, da sporne uredbe očitno niso potrebovale izvedbenih ukrepov v smislu člena 263, četrti odstavek, zadnji del stavka, PDEU.
- 40 Glede na navedeno ni mogoče ugotoviti, da bi lahko družba Rotho Blaas v smislu sodne prakse, navedene v točki 29 te sodbe, nedvomno predlagala razglasitev ničnosti spornih uredb na podlagi člena 263, četrti odstavek, PDEU, tako da se ne bi mogla sklicevati na neveljavnost navedenih uredb pred predložitvenim sodiščem.
- 41 Iz tega izhaja, da je prvo vprašanje za predhodno odločanje dopustno.

Vsebinska presoja

- 42 Predložitveno sodišče s prvim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali so izpodbijane uredbe neveljavne glede na člen VI GATT 1994 in sklep DSB z dne 28. julija 2011.

- 43 Najprej je treba spomniti, da se je mogoče na določbe mednarodnega sporazuma, katerega pogodbenica je Unija, v podporo tožbi za razglasitev ničnosti akta sekundarne zakonodaje Unije ali ugovoru nezakonnosti takega akta sklicevati le pod pogoje, da narava in sistematika tega sporazuma temu ne nasprotujeta ter so te določbe z vidika vsebine nepogojne in dovolj natančne (glej zlasti sodbo z dne 13. januarja 2015, Svet in drugi/Vereniging Milieudefensie in Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht, od C-401/12 P do C-403/12 P, EU:C:2015:4, točka 54 in navedena sodna praksa). Zgolj če sta ta pogoja kumulativno izpolnjena, se je torej mogoče na take določbe sklicevati pred sodiščem Unije za presojo zakonitosti akta Unije.
- 44 Glede sporazumov STO pa je iz ustaljene sodne prakse Sodišča razvidno, da glede na svojo naravo in sistematiko načeloma niso del pravil, na podlagi katerih je mogoče nadzirati zakonitost aktov institucij Unije (glej zlasti sodbe z dne 23. novembra 1999, Portugalska/Svet, C-149/96, EU:C:1999:574, točka 47; z dne 1. marca 2005, Van Parys, C-377/02, EU:C:2005:121, točka 39, in z dne 4. februarja 2016, C & J Clark International in Puma, C-659/13 in C-34/14, EU:C:2016:74, točka 85).
- 45 V zvezi s tem je Sodišče zlasti navedlo, da bi priznanje, da naloga zagotavljanja skladnosti prava Unije s pravili STO pripada neposredno sodišču Unije, prikrajšalo zakonodajne in izvršilne organe Unije za manevrski prostor, ki ga imajo podobni organi trgovinskih partnerjev Unije. Ni namreč sporno, da so nekatere pogodbenice, ki so med najpomembnejšimi trgovinskimi partnerji Unije, glede na predmet in cilj sporazumov STO ugotovile, da ti niso med pravili, ki jih njihovi sodni organi uporabijo pri preverjanju zakonitosti pravil nacionalnega prava. Če bi bil tak neobstoj vzajemnosti sprejet, bi lahko povzročil neuravnoteženo uporabo pravil STO (glej zlasti sodbe z dne 23. novembra 1999, Portugalska/Svet, C-149/96, EU:C:1999:574, točke od 43 do 46; z dne 9. septembra 2008, FIAMM in drugi/Svet in Komisija, C-120/06 P in C-121/06 P, EU:C:2008:476, točka 119, in z dne 18. decembra 2014, LVP, C-306/13, EU:C:2014:2465, točka 46).
- 46 Sodišče je, natančneje, že imelo priložnost pojasniti, da ni mogoče dopustiti, da se gospodarski subjekt pred sodiščem Unije sklicuje na neskladnost enega od aktov Unije s sklepom DSB, kot je v obravnavani zadevi sklep DSB z dne 28. julija 2011. Priporočil ali sklepov DSB, s katerimi je ugotovljeno neupoštevanje pravil STO, načeloma, in ne glede na z njimi povezano pravno opredelitev, ni mogoče bistveno razlikovati od pravil materialnega prava, v katerih se odražajo obveznosti članice v okviru STO. Zato se pred sodiščem Unije ni mogoče sklicevati na priporočilo ali sklep DSB, s katerim je ugotovljeno neupoštevanje pravil STO, kot tudi ne na določbe materialnega prava iz sporazumov STO, da bi se ugotovilo, ali je akt Unije neskladen s tem priporočilom ali sklepom (sodba z dne 10. novembra 2011, X in X BV, C-319/10 in C-320/10, neobjavljena, EU:C:2011:720, točka 37 in navedena sodna praksa).
- 47 Le v dveh izjemnih položajih, ki izhajata iz namena zakonodajalca Unije, da omeji svoj manevrski prostor pri uporabi pravil STO, je Sodišče presodilo, da sodišče Unije po potrebi opravi nadzor zakonitosti akta Unije in aktov, sprejetih za njegovo uporabo, glede na sporazume STO ali sklep DSB, s katerim je ugotovljeno neupoštevanje pravil STO (glej v tem smislu sodbo z dne 16. julija 2015, Komisija/Rusal Armenal, C-21/14 P, EU:C:2015:494, točka 40).
- 48 Gre za, prvič, položaj, v katerem je bil namen Unije izvršiti posebno obveznost, ki jo je prevzela v okviru teh sporazumov, in drugič, položaj, v katerem zadevni pravni akt Unije izrecno napotuje na posamične določbe teh sporazumov (glej sodbo z dne 16. julija 2015, Komisija/Rusal Armenal, C-21/14 P, EU:C:2015:494, točka 41 in navedena sodna praksa).
- 49 Zato je v obravnavani zadevi ob upoštevanju teh meril treba ugotoviti, ali je veljavnost spornih uredb mogoče preučiti glede na člen VI GATT 1994 in sklep DSB z dne 28. julija 2011.

- 50 Najprej, glede Uredbe št. 91/2009, ki se obravnava v postopku v glavni stvari, je treba opozoriti, da ta akt ne napotuje izrecno na točno opredeljene določbe člena VI GATT 1994 niti iz njega ne izhaja, da je Svet s sprejetjem te uredbe nameraval izpolniti posebno obveznost, prevzeto v okviru tega sporazuma ali, splošneje, sporazumov STO.
- 51 V delu, v katerem se predložitveno sodišče sprašuje, natančneje, o veljavnosti navedene uredbe glede na sklep DSB z dne 28. julija 2011, zadošča ugotovitev, da je ta sklep poznejši in zato ne more pomeniti pravne podlage te uredbe.
- 52 Dalje, čeprav izvedbeni uredbi št. 924/2012 in 2015/519 do neke mere odražata pripravljenost Unije, da ukrepa v zvezi s sklepom DSB z dne 28. julija 2011, to glede na izjemnost primerov, v katerih je mogoč nadzor zakonitosti glede na pravila STO, kot je bilo opozorjeno v točki 47 te sodbe, ne more zadostovati za ugotovitev, da je Unija s sprejetjem navedenih uredb nameravala izpolniti posebno obveznost, ki jo je sprejela v okviru STO, ki lahko upraviči izjemo glede tega, da se pred sodiščem Unije ni mogoče sklicevati na pravila STO, in omogoči, da to nadzoruje zakonitost zadevnih določb Unije glede na ta pravila (glej v tem smislu sodbe z dne 1. marca 2005, Van Parys, C-377/02, EU:C:2005:121, točke od 42 do 48, ter z dne 4. februarja 2016, C & J Clark International in Puma, C-659/13 in C-34/14, EU:C:2016:74, točke od 93 do 98).
- 53 Izvedbena uredba 2015/519 se namreč omejuje na to, da je v njej na podlagi preiskave v zvezi s pregledom zaradi izteka te dajatve za nadaljnjih pet let potrjena naložitev protidampinške dajatve, ne da bi bil v njej naveden sklep DSB z dne 28. julija 2011. Poleg tega se ne sklicuje izrecno na obveznosti, ki izhajajo iz pravil STO.
- 54 Nazadnje, res je sicer, da se nekatere uvodne izjave Izvedbene uredbe št. 924/2012 nanašajo na navedeni sklep z navajanjem ugotovitev v njem. Vendar iz tega ne izhaja namen zakonodajalca Unije, da natančno sledi tem ugotovitvam, namesto da bi na njihovi podlagi opravil pregled zadevne protidampinške dajatve in pri tem ohranil svoj manevrski prostor pri uporabi pravil STO v zvezi s tem.
- 55 Poleg tega je v tej uredbi tudi Protidampinški sporazum STO naveden zgolj na splošno.
- 56 V teh okoliščinah ni mogoče šteti, da bi bilo zakonitost spornih uredb mogoče presoјati glede na člen VI GATT 1994 ali glede na sklep DSB z dne 28. julija 2011.
- 57 Zato je treba ugotoviti, da pri presoјi prvega vprašanja za predhodno odločanje ni bil ugotovljen noben element, ki bi vplival na veljavnost spornih uredb.

Drugo vprašanje

- 58 Ker je bilo drugo vprašanje postavljeno za primer, da bi bile sporne uredbe neveljavne, nanj ni treba odgovoriti.

Stroški

- 59 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (prvi senat) razsodilo:

Pri presoji prvega vprašanja ni bil ugotovljen noben element, ki bi vplival na veljavnost Uredbe Sveta (ES) št. 91/2009 z dne 26. januarja 2009 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz nekaterih pritrtilnih elementov iz železa ali jekla s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 924/2012 z dne 4. oktobra 2012 o spremembi Uredbe št. 91/2009 ali Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2015/519 z dne 26. marca 2015 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz nekaterih pritrtilnih elementov iz železa ali jekla s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, kakor je bila razširjena na uvoz nekaterih pritrtilnih elementov iz železa ali jekla iz Malezije, ne glede na to, ali so deklarirani kot izdelki s poreklom iz Malezije ali ne, po pregledu zaradi izteka ukrepa v skladu s členom 11(2) Uredbe (ES) št. 1225/2009.

Podpisi